

Preek over Daniël 12¹

Ds R. D. Anderson (laatst aangepast 2 oktober 2012)

Votum

Zegengroet

Ps. 16:1, 5

Gebed om vergeving

Lezing van de Schrift: Openb. 20:11 – 21:10

Ps. 49:2, 4, 5

Lezing van de Tekst: Dan. 12

Preek

Ps. 73:9

Wet

Ps. 73:10, 11

Dank- en pastoraalgebed:

Collecte

Ps. 87:1, 3, 4

Zegen

Gemeente van onze Here Jezus Christus. Wij zijn vanmiddag bij de laatste preek in de serie over de profetieën van Daniël gekomen. Ik dacht er goed aan te doen om vooraf nog even samen te vatten wat we tot nu toe hebben gehoord in de vorige preken. Wat heeft Daniël niet allemaal moeten meemaken? Visioenen die hij niet volledig kon begrijpen. Visioenen van de Here God.

[DIA 1] We weten wat van het begin van Daniels leven en we weten heel veel van het einde, maar al die jaren daartussen blijven voor ons een beetje een mysterie. Als jonge jongen werd hij meegenomen in ballingschap, maar pas als oude man door de Here benaderd met deze visioenen. Het eerste visioen, toen hij 70 jaar oud was, en het allerlaatste als hij rond de 85 jaar is.

[DIA 2] Herinnert u zich nog die eerste profetie van die vier enge dieren die hij mocht zien? Die vertegenwoordigden vier grote rijken in deze wereld. Van Babylon tot aan Griekenland en dat laatste rijk dat uitmondde in die ene hoorn, die ene gewelddadige koning Antiochus IV, maar gelijk daarna zag hij Gods koninkrijk in al zijn glorie toen de zoon des mensen naderde tot de troon van God zelf en alle macht mocht ontvangen om te regeren samen met de zijnen. Daar leidt het allemaal naar toe, naar de komst van Gods koninkrijk, de komst van de Messias, dat mocht Daniël direct vanaf het begin van deze visioenen zien.

En de visioenen werden steeds iets nauwkeuriger, elke keer werden er meer details aan toegevoegd. Twee jaar daarna, als Daniël 72 is ziet hij weer die ram en die geit. Hij ziet de verloop van omstandigheden als Antiochus Epifanes aan de macht komt en het zelfs waagt om de tempel van de Here God te verontreinigen en buiten dienst te stellen.

[DIA 3] Als Daniël 81 jaar is, krijgt hij de derde profetie. Hoofdstuk 9. Dat visioen lijkt wel een beetje vreemd. Hij krijgt met het getal 70 te maken, opgedeeld in drie delen. Eerst de tijd van de ballingschap. Daarna een heerlijke lange tijd als Jeruzalem hersteld is. Heerlijk, nou ja, het herstel van Jeruzalem – en dat mag Daniël weten – betekent nog niet de komst van Gods koninkrijk, nog niet de komst van de Messias, waar iedereen zit op te hopen en wachten. Nee, voor die komst wordt Jeruzalem weer verdorven. De tempel verontreinigt, de laatste echte hogepriester, Onias III vermoord.

¹ Met dank aan dhr. J. van Wijk voor het uitschrijven van deze preek.

En dan komt de inhoud van deze laatste profetie. De Here Jezus komt in eigen persoon tot Daniël en vertelt de geschiedenis in nog meer detail, hoe dat leidt tot Antiochus IV [DIA 4] en verder het gedeelte wat wij vanmiddag met elkaar gelezen hebben. Eerst komt een tijd van verdrukking en daarna de opstanding uit de dood, als het koninkrijk helemaal voltooid word.

Ik mag u het woord van onze Here verkondigen, zoals dat tot ons komt, in de boodschap van hoofdstuk 12: [DIA 5]

Jezus markeert en tekent ons tijdperk.

- 1) Allereerst hebben we te maken met een tijd van verdrukking.**
- 2) Ten tweede: Het boek des levens.**
- 3) En ten derde: De opstanding of eeuwige verachting.**

1) Jezus markeert en tekent onze tijdperk. Een tijd van verdrukking

U ziet hier broeders en zusters dat de Here Jezus eigenlijk een schets geeft van de belangrijkste dingen in de geschiedenis, vanuit zijn oogpunt, tot aan de opstanding. Daniël mag dit zien en niet alleen Daniël, want het is ook opgeschreven voor ons. We zien dat de Here markeringen in de geschiedenis aan ons geeft. Het gaat in hoofdstuk 12 over dat deel van de geschiedenis, waarin wij ook leven. Want de opstanding van de doden is nog niet gekomen.

Wat zijn dan voor ons de markeerpunten in de geschiedenis? Als je de gemiddelde persoon hierover zou vragen, welke dingen in de geschiedenis die onze geschiedenis werkelijk uitstaan, dan zou je misschien kunnen denken aan de tweede wereld oorlog. Na die oorlog is zoveel veranderd in onze geschiedenis. Je zou ook aan kerkelijke dingen kunnen denken, bijvoorbeeld de reformatie. Dat was hét moment in de kerkgeschiedenis, dat alles veranderde. Toen het evangelie weer, bij wijze van spreken, teruggevonden werd. Meer recentelijk denken wij als kerken misschien aan de vrijmaking in 1944. Maar wat geeft de Here Jezus nu aan als markeerpunt? Hij zegt: Als je de geschiedenis in ogenschouw neemt dan zie je inderdaad na de ballingschap de tijd die leidde naar het koningschap van die verschrikkelijke Antiochus IV. Dat is één grote markeerpunt, die boze koning, twee eeuwen voordat Jezus Christus op aarde kwam. Daarna hét grote markeerpunt in de geschiedenis dat nog komt: De dag van de opstanding. En tussen die twee grote gebeurtenissen in de wereld geschiedenis leven wij. Maar ik durf te wedden dat wij die twee momenten niet vaak zien als dé twee grote momenten in de geschiedenis.

Waarin leven wij dan? Of waartussen leven wij? Dat is wat de Here Jezus ons aanreikt. Hij zegt: Neem eens goed in ogenschouw: Antiochus Epifanes IV, die Israël en de tempel zo verschrikkelijk mishandelde en verontreinigde.....en de dag van de opstanding als alles nieuw gemaakt zal worden..... wat gebeurt daar dan tussen?

Jezus geeft hier het antwoord op: Er zal een tijd van verdrukking zijn. Een tijd van verdrukking. Waar duidt dat eigenlijk op? Dat wordt verder niet uitgelegd. Maar u mag denken aan alles wat in deze vier profetieën verteld is, over die heilige stad Jeruzalem en dan vooral haar prachtige heilige tempel, wat het teken en symbool was van de aanwezigheid van God onder zijn volk. En denk aan de tijd van verdrukking hiervoor. Alles had te maken met die tempel onder Antiochus Epifanes. Als Jezus zegt dat er weer een tijd van verdrukking zal komen, die duurt tot aan de opstanding van de doden, dan moet je daar in de eerste plaats aan denken.

Ik denk ook dat de Here Jezus duidt op het gebeuren in Jeruzalem en de heilige tempel van de Here God, want als het eindelijk zover is dat de Here Jezus naar deze aarde komt....., dat hij geboren wordt op aarde....., dat hij komt voor de verloren schapen van Israël, zoals hij dat zegt..... Dan zie je dat het grote consequenties heeft voor Jeruzalem en voor haar tempel.

Je weet dat Jezus kwam voor zijn volk. Weet je nog van die Kanaänitische vrouw die kwam toen Jezus bezig was met zijn discipelen? Zij vroeg ook genezing voor haar kind. Maar wat zegt de Here Jezus:

Ik ben gekomen voor de verloren schapen van Israël. En het zijn dié verloren schapen die hem uiteindelijk verwerpen. Door middel van Pontius Pilatus hebben zij Hem laten kruisigen. Dat tekent ook het nieuwe testament als de apostelen straks de wereld ingaan om het evangelie van verlossing in Jezus Christus te verkondigen. Dat gaat ook gepaard met een verdrietig hart over het feit dat zoveel joden naar het vlees deze boodschap naast zich neerleggen. Denk alleen al aan wat de apostel Paulus schrijft in hoofdstuk 9 van zijn brief aan de Romeinen:

¹ Ik spreek de waarheid in Christus, ik lieg niet, want mijn geweten betuigt mij dit mede door de heilige Geest: ² ik heb een grote smart en een voortdurend hartzeer. ³ Want zelf zou ik wel wensen van Christus verbannen te zijn ten behoeve van mijn broeders, mijn verwanten naar het vlees; ⁴ immers, zij zijn Israëlieten,

Hij weet hoe het gegaan is, en u weet dat toch ook? Hoe de Here Jezus voor het laatst naar die stad Jeruzalem kwam, de heilige stad, gezeten op een ezel. Hij werd op dat moment nog gehuldigd als koning, door duizenden mensen om hem heen. Hij komt bij de poort van de stad en wat doet Hij.....? Hij barst in tranen uit. En waarom.....? Hij weet dat hij met liefde kwam tot dit volk, en deze stad..... en hij weet even goed dat deze stad hem verwerpen zal. En wat voor consequenties dat heeft maakt hij duidelijk als Hij enkele dagen daarna, nog voor zijn kruisiging, profeteert over de verwoesting van Jeruzalem en haar tempel. Als teken van wraak en bestraffing voor het feit dat zijn eigen volk hem vermoordt.

Jeruzalem is in het jaar 70 inderdaad van de kaart geveegd. De tempel is er niet meer en het behoort ook ons verdriet te doen. Als de Here Jezus tot Daniël spreekt over een tijd van verdrukking, dan denkt hij in termen van verdrukking van de heilige stad....., van verdrukking van de tempel..... en die is weg, en die zal niet meer op aarde terugkeren tot de jongste dag.

Als christenen kunnen we ons al te makkelijk troosten met woorden als: Ja wij aanbidden de Here in de echte tempel en dat is natuurlijk waar. De echte tempel is in de hemel en hij zit daar nu aan de rechterhand van de Vader. Vanuit de hemel regeert hij deze wereld. Dan missen we toch die heilige stad en de heilige tempel hier op aarde en verlangen we naar het moment dat deze terugkomt als de Here Jezus weer terugkomt en het nieuwe Jeruzalem neerdaalt op aarde.

Daar heeft de Here Jezus ook aandacht voor als hij profeteert aan Johannes in het boek Openbaring. Jeruzalem is het baken van heil, dat hebben we gezongen in Ps. 87 en we wachten op het moment dat dat Jeruzalem weer op aarde komt. Heerlijk zal dat zijn. Als God weer onder het volk hier op aarde is. Als alle zonde, verdriet en pijn weg is, dat is de tijd als de verdrukking voorbij is, zegt Jezus tot Daniël. Dan zal blijken wat een heerlijke en verlossende tijd het zal zijn voor een ieder die opgetekend is in het boek des levens.

Dat is ons 2^e punt vanmiddag. **Dat boek des levens.**

Dan 12:1 - *Maar in die tijd zal uw volk ontkomen: al wie in het boek geschreven wordt bevonden.* Wat is dat boek? Dat boek is eigenlijk een lange lijst van namen, een register. Je leest verschillende keren in de Bijbel juist van dit boek. Dit is niet het enige boek van God. Er zijn ook andere boeken. We hebben gelezen in openbaring 20: *en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken.* Maar dit boek, het boek des levens, zie je bijv. in Ps. 69. Als David daar aan het bidden is en hij denkt aan zijn vijanden – het zijn Davids volksgenoten. Het volk dat geheel onterecht tegen hem zijn en hem willen uitroeien, mensen die helemaal niet met het geloof naar de liefde van God handelen. Dan zingt David:

²⁸ *Voeg schuld bij hun schuld, zodat zij niet komen tot uw rechtvaardiging.*

²⁹ *Laten zij uit het boek des levens worden uitgedelgd,*

En zelfs in de tijd van Mozes wist men van dat boek des levens... bij de Here God. Weet u nog dat Mozes op een gegeven moment zo boos was geworden op het ogenblik toen hij de berg afkwam en zag dat het volk een gouden kalf gemaakt had, die afgoderij.....? Hij brak de stenen tafels in

stukken. Maar daarna ging hij juist voor dat volk bidden, vurig bidden, dat de Here dat volk nog steeds zou verlossen en het naar het beloofde land zou brengen:

Ach, dit volk heeft een grote zonde begaan, want zij hebben zich een gouden god gemaakt. Maar nu, vergeef toch hun zonde – en zo niet, delg mij dan uit het boek dat Gij geschreven hebt. Maar de HERE zei de tot Mozes: Wie tegen Mij gezondigd heeft, zal Ik uit mijn boek delgen

Het boek des levens is een boek met namen van mensen wiens zonden hen vergeven zijn. Wiens zonden niet zijn vergeven, zijn naam wordt geschrapt. Ook in Ps. 87, die we straks zullen zingen, wordt over die lijst met namen melding gemaakt en wat blijkt? Het zijn de namen van de burgers van de heilige stad. De namen van mensen die echt bij de Here mogen zijn en dus burgers mogen zijn van zijn stad Jeruzalem en dat is de link ook naar ons.

Willen wij, broeders en zusters, ook opgetekend worden in dat boek des levens, dan zal dat betekenen dat ook wij burgers zijn geworden, opgenomen in de burgerlijke stand van het echte Jeruzalem. Daarover schrijft de apostel Paulus in het nieuwe testament..... Daar gaat het om als je door het geloof verbonden bent met Jezus Christus. Dan ben je opgenomen in de burgerlijke stand, niet van de plaatselijke gemeente, maar van Jeruzalem. En dan ben je ook verbonden met de opstanding uit de dood. Luister maar naar de laatste paar verzen uit Filippenzen 3.

Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmede Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen.

Broeders en zusters, laten we ons leven in het hier en nu door deze dingen bepalen? Vinden wij het dan ook zo geweldig dat we louter uit genade, doordat Jezus voor onze zonden gestorven is, ook een plek in die stad mogen hebben? En dat onze naam geschreven staat in het boek des levens dat bij de Here God is in de Hemel? Als je echt gelooft in Jezus Christus, die voor jou zonden gestorven is, dan betekent dat, dat je naam daar ook opgetekend mag staan voor de Here God en dat betekent dat je ook in de burgerlijke stand van Jeruzalem staat opgeschreven. Dan verlang je toch ook om die stad te mogen zien met eigen ogen, die stad waar je een burger van bent? Dan verlang je ook naar het moment dat hij vanuit de hemel neerdaalt als alles nieuwe gemaakt zal worden..... Die stad ooit vertrapt door koning Antiochus, verwoest door de Romeinen als vergelding voor de moord op Christus, komt, geheel vernieuwd, echt wederom op deze aarde. Je bent alvast een burger....., je weet dat het bestaat, en daarom verlangen we toch naar het moment dat wij erin mogen wonen? Dat gaat gepaard met de opstanding ...

3) Eeuwige leven of eeuwige verachting. Je beseft wel dat het de Here Jezus hier zelf aan het woord is als hij spreekt met Daniël. En de Here Jezus kiest ervoor om op dit moment in de heilsgeschiedenis heel duidelijk te maken dat er niet alleen een opstanding uit de dood zal zijn voor gelovigen, voor mensen verbonden zijn met de Here God, maar een opstanding zowel voor gelovigen als niet-gelovigen. Dit is de eerste keer in de Bijbel dat dit heel duidelijk genoemd wordt. En als straks de Here Jezus op aarde komt, hier op aarde wandelt en predikt tot de mensen, dan haalt Hij zijn eigen woorden aan. Ik denk bijv. aan wat Hij zegt in Johannes. Hij refereert dan terug aan deze profetie als hij zegt Joh 5: 26vv

Want gelijk de Vader leven heeft in Zichzelf, heeft Hij ook de Zoon gegeven, leven te hebben in Zichzelf.²⁷ En Hij heeft Hem macht gegeven om gericht te houden, omdat Hij de Zoon des mensen is.²⁸ Verwondert u hierover niet, want de ure komt, dat allen, die in de graven zijn, naar zijn stem zullen horen,²⁹ en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel.

En nogmaals, als de Here spreekt tot Johannes, zoals we gelezen hebben uit Openbaring, dan herhaalt hij deze dingen. Maar dat laatste is niet erg populair in onze tijd: de opstanding van niet-gelovigen. De opstanding tot de eeuwige dood, of zoals in deze profetie staat: *tot eeuwig afgrijzen*. (Dan 12: 2)

En toch, broeders en zusters, is het de Here Jezus die het zelf ook aangeeft. De Here Jezus die met zoveel zelfverloochenende liefde naar deze wereld gekomen is..... juist om mensen te redden. Hij is het die de mensen waarschuwt. Denk ook aan wat hij zegt in de evangeliën, waar hij de hel omschrijft als een plaats van tranen, van frustratie, van tandenknarsen, van donkerheid, van zwavelzuur en in dit gedeelte, als een plek tot versmading, tot eeuwig afgrijzen.

Hij geeft daarmee eigenlijk twee dingen aan: Wanneer je in de hel belandt, zal je diep onder de indruk zijn dat je daar terecht een plek hebt gekregen, maar dat anderen die die plek niet met je delen.... en dat ook bemerken..... je terecht verafschuwen en verachten.

Als we straks bij de Here zijn, en dat is ook de boodschap van het boek Openbaring, dan zijn we zo vernieuwd door Gods Geest, dat wij de dingen, de geschiedenissen, net zo emotioneel beleven zoals Hij dat beleeft. Het is moeilijk voor ons om dat op dit moment zo te begrijpen. Straks vind je het heerlijk dat jij bij de Here mag zijn.

Maar net zoals de Here God die mensen verafschuwt en veracht, die terecht een plek in de hel gekregen hebben, zo zullen wij ook die emotie met de Here God delen. En dan zullen we ons geen zorgen maken dat we het daar moeilijk vinden. Hij vervult ons zo met zijn Geest, dat we zullen zien, hoe hij zelf de dingen ziet en zullen dankbaar mogen zijn, dat we enkel door zijn genade en door het geloof in verbinding met zijn zoon, onze Here Jezus Christus, daar in de hemel terechtgekomen zijn. Dat wij door hem geschreven zijn in dat boek des levens. Want het is de Here Jezus en zijn liefde alleen die ons gered heeft.

En in de profetieën aan Daniël heeft de Here Jezus door middel van engelen en uiteindelijk door Zichzelf, Daniël en ook ons laten zien hoe God in de geschiedenis werkt. Hoe de Here God zorgt en zelfs tot in de kleinste details aan zijn Heilsplan werkt.

En wat voor een plan is het? Een plan dat leidt tot het volkomen herstel van Jeruzalem op een vernieuwde hemel en aarde. Dat betekent dat dat plan van God ook een plan is voor uw en voor jouw leven. Wij hebben daar een plek in..... Hij wil ons ook in dit plan inschakelen.... Hij geeft ons gaven..... Hij geeft ons gelegenheden om over hem te spreken. Om een lichtend licht te zijn en een zoutend zout..... voor de mensen om ons heen..... voor de kinderen die we mogen opvoeden.....om ook hen duidelijk te maken dat zij ook een toekomst hebben..... Dat zij ook opgeschreven mogen worden in het boek des levens..... en ook leren verlangen naar het herstel van dit alles.

Wat is dat heerlijk!

Wat is het heerlijk om voor de Here op deze aarde te staan. The big Picture te blijven zien.... niet teleurgesteld te zijn over alles wat er om ons heen gebeurt..... Niet teleurgesteld te worden over alles dat lijkt mis te gaan in de politiek van ons leven, de zogenaamde internationale crisis, de moeilijkheden met financiën.

Kijk uit naar Gods plan en verlang naar het herstel van Jeruzalem..... Van het herstel van deze wereld.....Het wegdoen van alles wat zondig en verdrietig is. Om met God en met de Here Jezus op de vernieuwde aarde te mogen wonen.

God zij geprezen die het ook voor ons mogelijk gemaakt heeft, vast en zeker! Amen